

✧ Texty na tento týden – Ž 27:14; Ř 8:18–25; Ž 131; Mt 18:3; Ž 126; Ž 92; Mk 16:1–8; 2Pt 1:19

✧ Základní verš

„Očekávej na Hospodina! Bud' pevný a posilni své srdce! Očekávej na Hospodina!“ (Ž 27:14 čsp)

Dostali jsme se k závěru studia žalmů v tomto čtvrtletí. Během našeho putování jsme šli cestou bázně před majestátním Stvořitelem, Králem a Soudcem; cestou radosti z vysvobození, odpuštění a ze spasení, které nám dává Bůh; cestou smutku, bolesti a nářku a také cestou úžasného zaslíbení věčné Boží přítomnosti a očekávání nekonečného uctívání Boha v celém vesmíru. Naše cesta však pokračuje. Žijeme totiž nadějí na příchod našeho Pána, kdy se naplní naše touha po Bohu. Pokud bychom tedy měli zdůraznit nějakou závěrečnou myšlenku žalmů, mohla by to být výzva: „Očekávej na Hospodina!“

Očekávání na Hospodina není nudné nicnedělání či zoufalé vyhlížení slavné události. Naopak, čekání na Hospodina je naplněné důvěrou a vírou, která se projevuje ve skutečích. Toto čekání změní naše smutné a pochmurné večery v jasné ráno plné radosti (Ž 30,6; Ž 143,8). Posiluje naše srdce obnovující se nadějí a Bohem darovaným pokojem. Čekání nás motivuje usilovně dělat to, k čemu nás Bůh povolal, a přinášet snopy bohaté úrody z jeho „misijních polí“ (Ž 126,6; Mt 9,36–38). Čekání na Hospodina nás nezklame. Naopak, bude bohatě odměněno, protože Hospodin je věrný všem svým zaslíbením (Ž 37,7–11.18.34; Ž 71,1; Ž 119,137.138).

✧ Osnova lekce:

Závěrečná lekce věnující se studiu žalmů nás přivádí k úžasnému tématu naděje. Autoři žalmů často vyjadřují rozhodnutí trpělivě „očekávat na Hospodina“ a na jeho zásah, který ukončí působení zla a nastolí znovu vládu lásky a spravedlnosti.

- Ž 37 - Trpělivé očekávání na Boží zásah (neděle)
- Ž 131 - Očekávání s důvěrou, jakou má dítě k mamince (pondělí)
- Ž 126 - Očekávání s důvěrou na základě minulých zkušeností (úterý)
- Ž 92 - Sobotní den jako škola důvěry (středa)
- Ž 30:6; Ž 59:17 - Důvěra, že po dlouhé noci přijde „nové ráno“ (čtvrtek)

NE 24. března – ZTIŠ SE A ČEKEJ

Ž 37:7-9 „⁷Ztiš se před Hospodinem a čekej na něj. Nevzrušuj se kvůli tomu, kdo jde úspěšně svou cestou, nad tím, kdo strojí pikle. ⁸Odlož hněv a zanech rozhořčení, nevzrušuj se, ať se nedopustíš zlého, ⁹neboť zlovolníci budou vymýceni, ale kdo nadějí skládá v Hospodina, obdrží zemi.“

Ž 40:2 „Všechnu nadějí jsem složil v Hospodina. On se ke mně sklonil, slyšel mě, když o pomoc jsem volal.“

Ž 27:14 „Nadějí slož v Hospodina. Bud' rozhodný, bud' udatného srdce, nadějí slož v Hospodina!“

Ž 37:34 „Slož nadějí v Hospodina, drž se jeho cesty; povýší tě a obdržíš zemi a spatříš, jak budou svévolníci vymýceni.“

Ž 39:8 „A tak jakou mám nadějí, Panovníku? Moje očekávání se upíná jen k tobě.“

Ž 69:7 „Kvůli mně však ať se nemusejí hanbit, kdo složili svou nadějí v tebe, Panovníku, Hospodine zástupů, ať kvůli mně se nemusejí stydět ti, kdo tě hledají, Bože Izraele!“

Ga 5:5 „My však z moci Ducha a ve víře očekáváme spravedlnost, která je naší nadějí.“

Ř 8:18-25 „¹⁸Soudím totiž, že utrpení nynějšího času se nedají srovnat s budoucí slávou, která má být na nás zjevena. ¹⁹Celé tvorstvo toužebně vyhlíží a čeká, kdy se zjeví sláva Božích synů. ²⁰Neboť tvorstvo bylo vydáno marnosti – ne vlastní vinou, nýbrž tím, kdo je marnosti vydal. Trvá však naděje, ²¹že i samo tvorstvo bude vysvobozeno z otroctví zániku a uvedeno do svobody a slávy dětí Božích. ²²Víme přece, že veškeré tvorstvo až podnes společně sténá a pracuje k porodu. ²³A nejen to: i my sami, kteří již máme Ducha jako příslib darů Božích, i my ve svém nitru sténáme, očekávajíc přijetí za syny, totiž vykoupení svého těla. ²⁴Jsmo spaseni v naději; naděje však, kterou je vidět, není už naděje. Kdo něco vidí, proč by v to ještě doufal?²⁵Ale doufáme-li v to, co nevidíme, trpělivě to očekáváme.“

Sk 1:4-8 „⁴Když s nimi byl u stolu, nařídil jim, aby neodcházeli z Jeruzaléma: „Čekejte, až se splní Otcovo zaslíbení, o němž jste ode mne slyšeli. ⁵Jan křtil vodou, vy však budete pokřtěni Duchem svatým, až uplyne těchto několik dní.“ ⁶Ti, kteří byli s ním, se ho ptali: „Pane, už v tomto čase chceš obnovit království pro Izrael?“ ⁷Rekl jim: „Nemí vaše věc znát čas a lhůtu, kterou si Otec ponechal ve své moci; ⁸ale dostanete sílu Ducha svatého, který na vás sestoupí, a budete mi svědky v Jeruzalémě a v celém Judsku, Samařsku a až na sám konec země.““

PO 25. března – JAKO DÍTĚ U MATKY

Ž 131 „¹Poutní píseň, Davidova. Nemám, Hospodine, domýšlivé srdce ani povýšený pohled. Neženu se za velkými věcmi, za divy, jež nevstihnu, ²nýbrž chovám se klidně a tiše. Jako odstavené dítě u své matky, jako odstavené dítě je ve mně má duše. ³Čekej, Izraeli, na Hospodina nyní i navěky.“

Ž 123:1.2 „¹Poutní píseň. Pozvedám své oči k tobě, jenž v nebesích tróníš. ²Hle, jak oči služebníků k rukám jejich pánů, jako oči služebnice k rukám její paní, tak vzhlížejí naše oči k Hospodinu, našemu Bohu, dokud se nad námi nesmiluje.“

J 4:34 „Ježíš jim řekl: „Můj pokrm jest, abych činil vůli toho, který mě poslal, a dokonal jeho dílo.““

Žd 5:12-14 „¹²Za takovou dobu už byste měli být sami učitelé, a zatím opět potřebujete, aby vás někdo učil abecedě Boží řeči; potřebujete mléko, ne hutný pokrm. ¹³Každý, kdo potřebuje mléko, protože nepřivykl slovu spravedlnosti, je jako nemluvně. ¹⁴Hutný pokrm je pro vyspělé, pro ty, kdo mají cvičením své smysly vypěstovány tak, že rozeznají dobré od špatného.“

Mt 18:3 „Amen, pravím vám, jestliže se neobráíte a nebudete jako děti, nevejdete do království nebeského.“

ÚT 26. března – PŘINÁŠENÍ SNOPŮ

Ž 126 „¹Poutní píseň. Když Hospodin úděl Sijónu změnil, bylo nám jak ve snu. ²Tehdy naše ústa naplnil smích a náš jazyk plesal. Tehdy se říkalo mezi pronárody: „Hospodin s nimi učinil velké věci.“ ³Hospodin s námi učinil velké věci, radovali jsme se. ⁴Hospodine, změň náš úděl, jako měníš potoky na jihu země! ⁵Ti, kdo v slzách sejí, s plesáním budou sklízet. ⁶S pláčem nyní chodí, kdo rozsévá, s plesáním však přijde, až ponese snopy.“

Iz 29:7.8 „⁷A bude to jako sen, jak noční vidění: shluk všech pronárodů, které vytáhly do boje proti Arieli; všechny vytáhly do boje proti němu a jeho pevnostem, aby na něj dokročily. ⁸Bude to však, jako když lačný má sen: zdá se mu, že jí, a když procitne, má prázdnou duši. Nebo jako když má sen žíznivý: zdá se mu, že pije, a když procitne, je ochablý a jeho duše prahne. Tak dopadne shluk všech pronárodů, které vytáhly do boje proti hoře Sijónu.“

Dt 11:14 „Dám vaší zemi déšť v pravý čas, déšť podzimní i jarní, a budeš sklízet své obilí, svůj mošt a olej.“

Dt 28:12 „Hospodin ti otevře svou štědrou pokladnici, nebesa, aby v pravý čas dal tvé zemi déšť a požehnal každé práci tvých rukou. Budeš půjčovat mnohým pronárodům, ale sám si nebudeš muset půjčovat.“

Ex 34:22.26 „²²Budeš slavit slavnost týdnů, prvních snopků pšeničné žně, a slavnost sklizně na přelomu roku. ²⁶Prvotiny raných plodů své role přineseš do domu Hospodina, svého Boha. Nebudeš vařit kůzle v mléku jeho matky.“

Am 9:13-15 „¹³Hle, přicházejí dny, je výrok Hospodinův, kdy půjde oráč hned za žencem a ten, kdo šlape hrozny, hned za rozséváčem. Z hor bude kanout mladé víno a všechny pahorky budou oplývat vláhou. ¹⁴Úděl Izraele, svého lidu, změní, oni znovu vybudují zpusťovaná města a osídlí je, vysadí vinice a budou z nich pít víno, založí zahrady a budou z nich jíst ovoce. ¹⁵Zasadím je do jejich půdy a již nikdy nebudou vykořeneáni ze své země, kterou jsem jim dal, praví Hospodin, tvůj Bůh.“

Mt 9:37 „Tehdy řekl svým učedníkům: „Žeň je velká, dělníků málo.““

ST 27. března – ČEKÁNÍ A BOŽÍ SOBOTNÍ ODPOČINEK

Ž 92:5.6.11.13-15 „⁵Hospodine, svými skutky působíš mi radost, plesám nad činy tvých rukou: ⁶Tvoje činy, Hospodine, jsou tak velkolepé, tvoje záměry jsou přehluboké! [...]

¹¹Můj roh jsi však vyvýšil jako roh jednorozce, olej nejčistší jsi na mne vylil. [...]

¹³Spravedlivý roste jako palma, rozrůstá se jako libanónský cedr. ¹⁴Ti, kdo v domě Hospodinově jsou zasazeni, kdo rostou v nádvořích našeho Boha, ¹⁵ještě v šedinách ponosou plody, zůstanou statní a svěží...“

Ž 92 „¹Zpívány žalm. Píseň ke dni odpočinku. ²Jak dobré je vzdávat Hospodinu chválu, tvému jménu, Nejvyšší, pět žalmů, ³hlásat zrána tvoje milosrdenství a v noci tvou věrnost ⁴při nástroji o deseti strunách, s harfou, při hře na citeru.

⁵Hospodine, svými skutky působíš mi radost, plesám nad činy tvých rukou. ⁶Tvoje činy, Hospodine, jsou tak velkolepé, tvoje záměry jsou přehluboké! ⁷Tupec o tom neví, hlupák tomu nerozumí. ⁸Svévolníci bují jako plevel, všichni pachatelé ničemností rozkvétají, aby byli navždy vyhlazeni. ⁹Ty však, Hospodine, jsi navěky vyvýšený. ¹⁰Ano, tvoji nepřátelé, Hospodine, ano, tvoji nepřátelé zhynou, všichni pachatelé ničemností budou rozprášeni. ¹¹Můj roh jsi však vyvýšil jako roh jednorozce, olej nejčistší jsi na mne vylil. ¹²Moje oko shlíží na ty, kdo proti mně sočt, moje uši slyší o zlovolných útočnících. ¹³Spravedlivý roste jako palma, rozrůstá se jako libanónský cedr. ¹⁴Ti, kdo v domě Hospodinově jsou zasazeni, kdo rostou v nádvořích našeho Boha, ¹⁵ještě v šedinách ponosou plody, zůstanou statní a svěží, ¹⁶aby hlásali, že Hospodin je přímý, skála má, a podlosti v něm není!“

Dt 5:12-15 „¹²Dbej na den odpočinku, aby ti byl svatý, jak ti přikázal Hospodin, tvůj Bůh. ¹³Šest dní budeš pracovat a dělat všechnu svou práci. ¹⁴Ale sedmý den je den odpočinku Hospodina, tvého Boha. Nebudeš dělat žádnou práci ani ty ani tvůj syn a tvá dcera ani tvůj otrok a tvá otrokyně ani tvůj býk a tvůj osel, žádné tvé dobytče ani tvůj host, který žije v tvých branách, aby odpočinul tvůj otrok a tvá otrokyně tak jako ty. ¹⁵Pamatuj, že jsi byl otrokem v egyptské zemi a že tě Hospodin, tvůj Bůh, odtud vyvedl pevnou rukou a vztaženou paží. Proto ti přikázal Hospodin, tvůj Bůh, dodržovat den odpočinku.“

Ex 40:15 „Pomažeš je, jako jsi pomazal jejich otce, a budou mi sloužit jako kněží. Toto pomazání je uvede v trvalé kněžství po všechna pokolení.“

1S 10:1 „Samuel vzal nádobku s olejem, vylil mu jej na hlavu, políbil ho a řekl: „Sám Hospodin tě pomazává za vévodu nad svým dědictvím.“

Ex 29:2 „Nekvašené chleby, nekvašené bochánky zadělané olejem a nekvašené oplatky pomazané olejem; uděláš je z bílé pšeničné mouky.“

Lv 2:4.5 „⁴Když přineseš darem přídavnou oběť pečenou v peci, budou to nekvašené bochánky z bílé mouky zadělané olejem a nekvašené oplatky pomazané olejem. ⁵Jestliže bude tvým darem přídavná oběť připravená na pánvi, bude z bílé mouky zadělané olejem, nekvašená.“

Ř 12:1 „Vybízáím vás, bratří, pro Boží milosrdenství, abyste sami sebe přinášeli jako živou, svatou, Bohu milou oběť; to ať je vaše pravá bohoslužba.“

Ex 31:13 „Promluv k Izraelcům: Dbejte na mé dny odpočinku; to je znamení mezi mnou a vámi pro všechna vaše pokolení, abyste věděli, že já Hospodin vás posvěcuji.“

Ez 20:20 „Světěte mé dny odpočinku a budou znamením mezi mnou a vámi, abyste věděli, že já jsem Hospodin, váš Bůh.“

Žd 4:1-10 „¹Střezme se, aby o někom z vás neplatilo, že v čase, dokud zaslíbení trvá, proměškal vstup do Božího odpočinku. ²I nám se přece dostalo zaslíbení jako těm na poušti. Ale zvěst, kterou slyšeli, jim neprosněla, když ji vírou nepřijali. ³Neboť do odpočinku vcházíme jen my, kdo jsme uvěřili, jak bylo řečeno: „Přísahal jsem ve svém hněvu: Do mého odpočinku nevejdu!“ To řekl Bůh, ač jeho odpočinku trvá od chvíle, kdy stvořil svět. ⁴O sedmém dni je přece v Písmu řečeno: „I odpočinul Bůh sedmého dne od všeho svého díla.“ ⁵Zde však čteme: „Do mého odpočinku nevejdu.“ ⁶Trvá-li tedy možnost, aby někteří do odpočinku vešli, a ti, kterým ta zvěst byla nejprve ohlášena, pro neposlušnost nevešli, ⁷určuje Bůh jiné „dnes“. V Davidových žalmech, tedy po dlouhé době, jak už bylo pověděno, říká: „Jestliže dnes uslyšíte jeho hlas, nezatrvejte svá srdce!“ ⁸Kdyby byl Jozue již uvedl lid do odpočinku, nemluvil by Bůh o jiném, pozdějším dnu. ⁹Tak má Boží lid pravý sobotní odpočinek teprve před sebou. ¹⁰Neboť kdo vejde do Božího odpočinku, odpočine od svého díla, tak jako Bůh odpočinul od svého.“

ČT 28. března – PLESÁNÍ, KTERÉ PŘÍCHÁZÍ RÁNO

Ž 30:6 „*Neboť jeho hněv je na okamžik, jeho přízeň však na celý život. Večer se uhostí pláč, a ráno všechno plesá.*“

Ž 59:17 „*Já však budu zpívat o tvé síle, nad tvým milosrdenstvím hned zrána budu plesat. Vždyť ses mi stal nedobytným hradem, útočištěm v den soužení mého.*“

Ž 5:4 „*Hospodine, ty můj hlas uslyšíš zrána, ráno ti připravím oběť a budu čekat.*“

Ž 92:2,3 „*Jak dobré je vzdávat Hospodinu chválu, tvému jménu. Nejvyšší, pět žalmy, ³hlásat zrána tvoje milosrdenství a v noci tvou věrnost.*“

Ž 119:147 „*Dřív než začne svítat, na pomoc tě volám, čekám na tvé slovo.*“

2Pt 1:19 „*Tím se nám potvrzuje prorocké slovo, a činíte dobře, že se ho držíte; je jako svíce, svítící v temném místě, dokud se nerozžehne den a jitřenka vám nevzejde v srdci.*“

Zj 22:16 „*Já, Ježíš, posílám svého posla, aby vám to dosvědčil po všech církvích. Já jsem potomek z rodu Davidova, jasná hvězda jitřní.*“

Ž 130:5,6 „*Skládám naději v Hospodina, má duše v něho naději skládá, čekám na jeho slovo. ⁶Má duše vyhlíží Panovníka víc než strážní jitra, když drží stráž k jitra.*“

Ž 143 „*Davidův . Hospodine, slyš mou modlitbu, přej sluchu mým prosbám, odpověz mi pro svou pravdu, pro svou spravedlnost. ²Nevházej v soud se svým služebníkem, vždyť před tebou nikdo z živých není spravedlivý. ³Nepřítel mě pronásleduje, můj život tiskne k zemi, do temnot mě vsadil jak od věků mrtvé. ⁴Jsem skleslý na duchu, srdce mi usedá v nitru. ⁵Připomínám si dávné dny, rozjímám o všech tvých skutcích, přemýšlím o činech tvých rukou, ⁶rozpínám své ruce k tobě, má duše po tobě žízní jak vyprahlá země. ⁷Pospěš, odpověz mi, Hospodine, můj duch dokonává, neukrývej přede mnou svou tvář, nebo se budu podobat těm, kdo sestupují v jámu. ⁸Ohlas mi zrána své milosrdenství, neboť doufám v tebe. Dej mi poznat cestu, po níž mám jít, neboť k tobě pozvedám svou duši. ⁹Vysvobod' mě od nepřátel, Hospodine, u tebe si hledám úkryt. ¹⁰Nauč' mě plnit tvou vůli, vždyť jsi můj Bůh. Kéž mě tvůj dobrotivý duch vede po rovné zemi! ¹¹Pro své jméno mi zachovej, Hospodine, život, ve své spravedlnosti mě vyved' ze soužení, ¹²ve svém milosrdenství umlč mé nepřátele, přiveď nazmar všechny moje protivníky, vždyť jsem tvůj služebník!*“

Mk 16:1-8 „*Když uplynula sobota, Marie z Magdaly, Marie, matka Jakubova, a Salome nakoupily vonné masti, aby ho šly pomazat. ²Brzy ráno prvního dne po sobotě, sotva vyšlo slunce, šly k hrobu. ³Ríkaly si mezi sebou: „Kdo nám odvalí kámen od vchodu do hrobu?“ ⁴Ale když vzhledly, viděly, že kámen je odvalen; a byl velmi veliký. ⁵Vstoupily do hrobu a uviděly mládence, který seděl po pravé straně a měl na sobě bílé roucho; i zděsily se. ⁶Řekl jim: „Neděste se! Hledáte Ježíše, toho Nazaretského, který byl ukřižován. Byl vzkříšen, není zde. Hle, místo, kam ho položili. ⁷Ale jděte, řekněte jeho učedníkům, zvláště Petrovi: „Jde před vámi do Galileje; tam ho spatříte, jak vám řekl.““ ⁸Ženy vyšly a utíkaly od hrobu, protože na ně padla hrůza a úžas. A nikomu nic neřekly, neboť se bály.*“

Ž 30 „*Žalm. Píseň při posvěcení Hospodinova domu. Davidův. ²Hospodine, tebe vyvyšuji, neboť jsi mě vytáhl z hlubin, nedopřáls mým nepřítelům, aby se nade mnou radovali. ³Hospodine, Bože můj, k tobě jsem volal o pomoc a uzdravils mě. ⁴Vyvedl jsi mě z podsvětí, Hospodine, zachovals mě při životě, abych nesestoupil v jámu. ⁵Pějte žalmy Hospodinu, jeho věrní, vzdejte chválu tomu, co připomíná jeho svatost, ⁶neboť jeho hněv je na okamžik, jeho přízeň však na celý život. Večer se uhostí pláč, a ráno všechno plesá. ⁷V dobách pohody jsem řekl: Mnou nikdy nic neotřese. ⁸Hospodine, svou přízní jsi mocnou učinil mou horu. Ukryls tvář a zděsil jsem se. ⁹K tobě, Hospodine, volám, tebe, Panovníku, prosím: ¹⁰Jaký užitek vzejde z mé krve, sestoupím-li v jámu? Což ti prach vzdá chválu, bude hlásat tvoji věrnost? ¹¹Hospodine, slyš a smiluj se nade mnou, buď mi pomocníkem, Hospodine. ¹²Můj nářek jsi změnil v taneční rej, vysvlékls mě z žíněného roucha, opásal jsi mě radostí, ¹³aby má sláva ti pěla žalmy a již neumlkla. Hospodine, Bože můj, budu ti vzdávat chválu věčně.*“

Zj 21:1-8.25 „*A viděl jsem nové nebe a novou zemi, neboť první nebe a první země pominuly a moře již vůbec nebylo. ²A viděl jsem od Boha z nebe sestupovat svaté město, nový Jeruzalém, krásný jako nevěsta ozdobená pro svého ženicha. ³A slyšel jsem veliký hlas od trůnu: „Hle, přibýtek Boží uprostřed lidí, Bůh bude přebývat mezi nimi a oni budou jeho lid; on sám, jejich Bůh, bude s nimi, ⁴a setře jim každou slzu z očí. A smrti již nebude, ani žalu ani nářku ani bolesti už nebude – neboť co bylo, pominulo.“ ⁵Ten, který seděl na trůnu, řekl: „Hle, všechno tvořím nové.“ A řekl: „Napiš: Tato slova jsou věrná a pravá.“ ⁶A dodal: „Již se vyplnila. Já jsem Alfa i Omega, počátek i konec. Tomu, kdo žízní, dám napít zadarmo z pramene vody živé. ⁷Kdo zvitězí, dostane toto vše; já mu budu Bohem a on mi bude synem. ⁸Avšak zbabělci, nevěrní, nečistí, vrahové, cizoložníci, zaklínači, modláři a všichni lháři najdou svůj úděl v jezeře, kde hoří oheň a síra. To je ta druhá smrt.“ ²⁵Jeho brány zůstanou otevřeny, protože stále trvá den, a noci tam už nebude.*“

J 11:25 „*Ježíš jí řekl: „Já jsem vzkříšení a život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít.““*

PÁ 29. března – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečtěte si kapitulu „Trvalý pokoj“ z knihy Cesta k vnitřnímu pokoji (SC 67–75; CVP 69–76).

V žalmech zaznívá naléhavá výzva: „Ztiš se před Hospodinem a čekej na něj“ (Ž 37,7). Když se nám čekání zdá tíživé, nejisté a osamělé, vzpomeňme si na učedníky v den Ježíšova nanebevstoupení (Sk 1,4–11). Ježíš byl vzat do nebe před jejich očima, zatímco oni byli ponecháni na zemi, aby čekali, až se někdy, neznámo kdy, v budoucnosti vrátí. Kdo kdy zažil intenzivnější touhu po Božím pozhřebání než učedníci ten den? Toužili, aby mohli být s Ježíšem. Dostalo se jim však poučení, aby čekali na splnění Otcova zaslíbení a na Ježíšův návrat. Mohlo by se nám zdát, že učedníci budou naplněni zoufalstvím a zklamáním. Ale opak byl pravdou. Vrátili se do Jeruzaléma a udělali přesně to, co jim Ježíš přikázal – čekali na dar Ducha svatého a pak v jeho moci kázali světu evangelium (Sk 1,12–14; Sk 2).

Očekávat Kristův příchod by nebylo možné, kdyby v nás Duch svatý nekonal své dílo. Jakékoli lidské nadšení neobstojí ve zkouškách a nevydrží. Na to jsme příliš křehcí. Jediný způsob, jak můžeme vytrvale čekat na Kristův návrat, spočívá v setrávání v Ježíši Kristu. Tedy mít s ním osobní vztah.

„Jestliže v našich srdcích bude žít Ježíš Kristus, pomůžme nám, abychom ,chtěli i konali, co se mu líbí‘ (Fp 2,13). Budeme jednat jako on a v našem životě bude zřejmý působení jeho Ducha. Když mu projevíme svou lásku a budeme žít v něm, budeme duchovně růst, a tak budeme stále podobnější Kristu, který je naší hlavou“ (Ef 4,15).“ (SC 75; CVP 76) Během našeho čekání na Pána můžeme v žalmech nacházet klid a povzbuzení. V našich modlitbách a písních se každý den může setkávat naše srdce s Božím srdcem.

Otázky k rozhovoru

1. Proč je v našem duchovním životě čekání důležité? Jakou zkušenost měli s čekáním někteří z biblických hrdinů víry? Jak čekání posílilo jejich víru? (Ř 4,19–22; Žd 11)
2. Co bude na konci našeho čekání? (Ž 37,34–40) Co očekáváme, že se stane, když vše dospěje ke svému konci? Jakou naději nacházíme v těchto textech například v souvislosti se spravedlností, které je v našem porušeném světě tak bolestně málo?
3. Můžeme říci, že mrtví už nečekají? (Kaz 9,5) Skončilo jejich čekání na Ježíše? Jakou naději můžeme najít v odpovědi na tuto otázku?

18:32

